

82/1982. (XII. 29.) MT rendelet

a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Ciprusi Köztársaság Kormánya között Budapesten, az 1981. évi november hó 30. napján aláírt, a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény kihirdetéséről

(Az egyezmény jóváhagyásáról szóló jegyzékváltás 1982. évi szeptember hó 24. napján megtörtént.)

1. § A Minisztertanács a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Ciprusi Köztársaság Kormánya között Budapesten, az 1981. évi november hó 30. napján aláírt, a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt e rendelettel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„EGYEZMÉNY A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Ciprusi Köztársaság Kormánya Attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén és hogy gazdasági kapcsolataikat tovább fejlesszék és megkönnyítsék a következőkben állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az egyezmény alá eső adók

(1) Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egységei vagy helyi hatóságai részére beszednek.

(2) Jövedelem és vagyonadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalatok által fizetett munkabérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed különösen a következők:

a) a Magyar Népköztársaságban:

- (i) a jövedelemadók;
- (ii) a nyereségadók;
- (iii) a társasági különadó;
- (iv) a házadó;
- (v) a házértékadó;
- (vi) a telekadó;
- (vii) a községejlesztési hozzájárulás;
- (viii) a kereskedelmi társaságok osztalék- és nyereségkifizetési utáni illeték;

(a továbbiakban: „magyar adó”);

b) a Ciprusi Köztársaságban:

(i) a jövedelemadó;

(ii) a különadó;

(iii) a tőkenyereség adó;

(iv) az ingatlan vagyon adó;

(a továbbiakban: „ciprusi adó”).

(4) Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett beszednek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés földrajzi értelemben használva jelenti a Magyar Népköztársaság területét;

b) a „Ciprus” kifejezés jelenti a Ciprusi Köztársaságot és földrajzi értelemben használva jelenti Ciprus területét és Ciprus parti tengere mentén fekvő bármely olyan területet, amely a nemzetközi joggal összhangban Ciprus jogszabályai szerint a kontinentális talapzatot illetően olyan területnek minősül vagy minősíthető a jövőben, amelyen a tengerfenék és az altalaj és azok természeti kincseinek tekintetében Ciprus jogai gyakorolhatók;

c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés a Magyar Népköztársaságot vagy Ciprust jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket, vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

g) az „állampolgárok” kifejezés jelenti:

(i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;

(ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó, légitársaság vagy közúti szállítást végző jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzemeltetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót, a légitársaságot vagy a közúti szállítást végző járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés

(i) a Magyar Népköztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) a Ciprusi Köztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét

jelenti.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint, ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzemeltetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem vonatkozik

olyan személyre, aki ebben az Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem vagy az ott levő vagyon alapján adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetére a következők érvényesek:

a) Ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) Amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik államban van, vagy ha az Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) Amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek az állampolgára;

d) Ha a személy mindkét Államnak vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti vagy ipari tevékenységi helyet jelent, amellyel a vállalkozás ezt a tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt és

f) a bányát, az olaj- és földgázkutató, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

(3) Az építési kivitelezés vagy szerelés csak akkor képez telephelyet, ha időtartama 12 hónapot meghalad.

(4) Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az üzleti vagy ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az üzleti vagy ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az egyik Szerződő Állam vállalkozása által végzett olyan szerelés, amely gépeknek vagy berendezéseknek ebből az Államból a másik Szerződő Államba történő szállításával kapcsolatos;

g) az üzleti vagy ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag az a)-f) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti vagy ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezésnek ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

(5) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a (6) bekezdés nyer alkalmazást - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejti, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a (4) bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó

üzleti berendezésen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti berendezést telephellyé.

(6) A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne, csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Szerződő Államban adóztható.

(2) Az „ingatlan vagyon” kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók, folyami hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbe adásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

(4) Az (1) és (3) bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A (3) bekezdés rendelkezéseit fenntartva, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejt ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki és azzal a vállalkozással lebonnyított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) Ha az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a (2) bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg. Az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkkel.

(5) A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása miatt.

(6) Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

(7) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a Cikkeknak a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

(1) Az a nyereség, amely tengeri hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállítást végző járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

(2) Az a nyereség, amely belvízi hajózás lebonyolítására szolgáló hajók üzemeltetéséből származik csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyekben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

(3) Ha egy tengeri hajózási vállalkozásnak vagy egy belvízi szállítási vállalkozásnak a tényleges üzemeltetési helye a tengeri vagy belvízi hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekinthető, amelyekben a tengeri vagy belvízi hajó hazai kikötője fekszik, vagy hazai kikötő hiányában abban a Szerződő Államban, amelyekben a tengeri vagy folyami hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azokról, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyeket az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha az osztalék kedvezményezettje olyan társaság, amelynek az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százaléka közvetlen tulajdonában van;

b) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden egyéb esetben.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) Ciprus esetében azonban az az osztalék, amelyet egy ciprusi illetőséggel bíró társaság fizet egy Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személynek, mentesül minden olyan adó alól Cipruson, amelyet az osztalékra vethetnek ki a társaság nyereségére vagy jövedelmére kiróható adón felül.

(4) Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a joga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

(5) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne az esettől függően alkalmazást.

(6) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészen vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal az egyik Szerződő Államból a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan személy által élvezett kamat, aki annak hasznhúzója, az először említett Szerződő Államban is megadóztatható a kamat bruttó összegének 10%-át meg nem haladó mértékben.

(3) Tekintet nélkül a (2) bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államból származó kamat, amelyet a másik Szerződő Állam kormánya, beleértve annak politikai egységeit és helyi hatóságait, ennek a másik Szerződő Államnak a központi bankja vagy bármely, teljesen e kormány tulajdonában levő pénzügyintézet, vagy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró bármely személy élvez olyan követelések után, amelyeket ennek a másik Szerződő Államnak a kormánya, ideértve annak politikai egységeit és helyi hatóságait, ennek a másik Szerződő Államnak a központi bankja vagy bármely, teljesen e kormány tulajdonában levő pénzügyintézet garancia vagy közvetve finanszíroz, mentes az adó alól az először említett Szerződő Államban.

(4) Tekintet nélkül a (2) bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államból származó kamat, amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy élvez részletfizetés formájában nyújtott kölcsönök után, mentes az adó alól az először említett Szerződő Államban, ha a kedvezményezett a kamat hasznhúzója.

(5) Az e Cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzálogjoggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

(6) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(7) Ha a kamatot fizető személy és a kamat kedvezményezettje vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat kedvezményezettje ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez a személy a licencdíj kedvezményezettje.

(2) Az e Cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (beleértve a mozgóképfilmeket és rádió és televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy hangszalagokat) szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy

tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően alkalmazást.

(4) Ha a licencdíjat fizető személy és a licencdíj kedvezményezettje, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a licencdíj összege azon használathoz, joghoz, vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a licencdíjat fizető és a licencdíj kedvezményezettje ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegekre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók, a belvízi hajózás lebonyolítására szolgáló hajók, a légitársaságok, közúti szállítást végző járművek vagy az ilyen tengeri, belvízi hajók, légitársaságok vagy közúti szállítást végző járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból, vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó pénzügyi évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

(3) Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó, a belvízi hajózás lebonyolítására szolgáló hajó, légitársaság vagy közúti szállítást végző jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatótanácsi térítés

Az igazgatótanácsi térítés és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségben élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Államban adóztható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió-, vagy televíziós művész, vagy zeneművész vagy sportoló élvez ilyen minőségben a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztható.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette, ha ezen személy fölött az előadóművész vagy a sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol.

(3) Tekintet nélkül az e Cikk (1) és (2) bekezdéseinek rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem mentesül abban a Szerződő Államban az adóztatás alól, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy a tevékenységet jelentős részben ezen Állam vagy másik Állam közalapjaiból támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján gyakorolják.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztható.

19. Cikk

Közzolgálat

(1) a) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatáért, csak ebben az Államban adóztható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgáltatást ebben az Államban teljesítették és a természetes személy ebben az Államban illetőséggel bír, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgáltatás teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

(2) a) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alapból egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgáltatáért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az Államban illetőséggel bír és annak az Államnak az állampolgára.

(3) A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti vagy ipari tevékenységgel kapcsolatos szolgáltatáért fizetett térítésre vagy nyugdíjra.

20. Cikk

Tanulók

(1) Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, nem adóztatható ebben az Államban, feltéve, hogy ezek a fizetések ezen az Államon kívül levő forrásokból származnak.

(2) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a tanuló vagy gyakornok, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az első Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, nem adóztatható az első Államban az ott végzett szolgáltatásokért kapott térítések után, feltéve, hogy ezek a szolgáltatások tanulmányaival vagy szakmai képzésével kapcsolatosak vagy a szolgáltatásokért járó térítés fenntartásához, tanulmányaihoz és szakmai képzéséhez szükséges keresetet képez.

21. Cikk

Tanárok

Az a térítés, amelyet egy olyan természetes személy kap oktatásért, tudományos kutatásért, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az és az első Államban tudományos kutatás vagy egyetemen, egyetemi kollégiumban, felsőfokú oktatási intézményben vagy más hasonló intézményben való tanítás céljából tartózkodik, nem adóztatható az első Államban, feltéve, hogy az intézmény nem tartozik nyereségre szertevő jogi személyekhez.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyomból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha a jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban akár egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz és a jog vagy a vagyon, amelyből a jövedelem származik ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

23. Cikk

Vagyon

(1) A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzemi vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalata a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéséhez tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajókból, belvízi hajózás lebonyolítására szolgáló hajókból, légitársaságokból vagy közúti szállítást végző járművekből álló vagyon és az ilyen tengeri hajók, belvízi hajók, légitársaságok vagy közúti szállítást végző járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

(4) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

24. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) a Magyar Népköztársaságban:

(i) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint a Ciprusi Köztársaságban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság az *(ii)* és *(iii)* alpontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

(ii) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. és 11. Cikk rendelkezései szerint a Ciprusi Köztársaságban adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Ciprusi Köztársaságban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Ciprusi Köztársaságból élvezett, erre a jövedelemre esik.

(iii) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon ki van véve az adóztatás alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adó megállapításánál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

b) a Ciprusi Köztársaságban:

A ciprusi adójog külföldi adó beszámítására vonatkozó rendelkezéseinek fenntartásával, az Egyezmény elveinek megváltoztatása nélkül, a Magyar Népköztársaságból származó bármely jövedelem és a Magyar Népköztársaságban levő bármely vagyon tekintetében fizetendő ciprusi adóba beszámítható, az Egyezménnyel összhangban a Magyar Népköztársaság jogszabályai szerint fizetett magyar adó. A beszámítás azonban nem haladhatja meg a jóváírás előtt megállapított ciprusi adónak azt a részét, amely az ilyen jövedelemre vagy vagyonra esik.

c) Ha az Egyezmény bármely rendelkezése alapján a jövedelem az egyik Szerződő Államban adómentes és a másik Szerződő Államban hatályban levő jogszabály alapján egy személy, az említett jövedelem tekintetében, annak olyan összege vonatkozásában adóköteles, amelyet a másik Szerződő Államba átutaltak vagy ott megkaptak és annak nem a teljes összege vonatkozásában, akkor az Egyezmény alapján az először említett Szerződő Államban adandó mentesség a jövedelemre csak olyan mértékben kerül alkalmazásra, amilyen mértékben a másik Szerződő Államban átutalták vagy ott megkapták.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az Egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vehetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények

között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(3) Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk (7) bekezdésének vagy a 12. Cikk (4) bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licenctérlet és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Szerződő Államban nem vehetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) E Cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 25. Cikk (1) bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezet.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

27. Cikk

Tájékoztatáscsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírt adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban

kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével és az azokra vonatkozó perléssel vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel a tájékoztatásokat. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatásokat hozzáférhetővé tehetik. A kapott információt, az információt nyújtó Szerződő Állam kívánságára, titokban kell tartani.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól vagy az államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás adására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

28. Cikk

Diplomáciai vagy konzuli képviseltek tagjai

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseltek tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

29. Cikk

Hatálybalépés

(1) A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

(2) Az Egyezmény az (1) bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kelte után 60 nappal lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

a) a forrásnál levont adók tekintetében olyan jövedelemre, amely az e Cikk (1) bekezdésében említett értesítések közül a későbbi értesítés adásának évét követő naptári év január 1-jén vagy az után és a rákövetkező években keletkezett;

b) az egyéb adók tekintetében az e Cikk (1) bekezdésében említett értesítések közül a későbbi értesítés adása évének január 1. napját követően végződő adózási időszakokra.

30. Cikk

Hatályvesztés

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Felek egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Fél felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, amely az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított öt év lejáta után következik. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében olyan jövedelemre, amely a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő naptári évben vagy a rákövetkező években keletkezett;

b) az egyéb adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő év január 1-jén vagy azt követően kezdődő adózási időszakokra.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Budapesten, 1981. november 30. napján, angol nyelven.

(Aláírások)

Jegyzőkönyv

A kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Ciprusi Köztársaság Kormánya közötti Egyezmény mai napon történt aláírásával egyidejűleg alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét alkotják.

1. Tekintet nélkül az Egyezmény 5. Cikke (3) bekezdésének rendelkezéseire, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös megegyezéssel minden esetben eldönthetik, hogy az építési kivitelezés, vagy szerelés nem képez telephelyet még akkor sem, ha 12 hónapot meghalad.

2. A 7. Cikket illetően, ahol egy építési kivitelezés vagy szerelés állandó telephelyet képez, úgy csak azok a nyereségek tulajdoníthatók ennek a telephelynek, amelyek az építési, kivitelezési vagy szerelési tevékenységből származnak.

Nem tudható be a telephelynek nyereségi javak, áruk, gépek vagy felszerelések szállítása miatt, tekintet nélkül arra, hogy a szállítást a vállalkozás vagy egy harmadik személy végezte.

3. A 8. Cikket illetően a tengeri hajók, légi járművek, közúti szállítást végző járművek vagy belvízi hajók nemzetközi üzemeltetése magában foglalja a nemzetközi szállítási vállalkozások ügynökségeinek tevékenységét és e vállalkozások más kiegészítő tevékenységét, nevezetesen a város és a repülőtér közötti busz-szállítást, amennyiben a fentebb említett tevékenységek szorosan kapcsolódnak a nemzetközi szállításhoz.

Ennek hiteléül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban, Budapesten, 1981. november 30. napján, angol nyelven.

(Aláírások)”

3. § (1) E rendelet a kihirdetése napján lép hatályba. Rendelkezéseit első ízben alkalmazni kell a forrásnál való levonás útján beszedett adók tekintetében 1983. évi január hó 1. napjától, egyéb adók tekintetében az 1982. évi január hó 1. napját követően végződő adózási időszakokra.

(2) A rendelet végrehajtásáról a pénzügyminiszter gondoskodik.